

N.F.S. Grundtvig “Gaade-Giætningen”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.16, november 2020

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1816 (SJ: 283)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 4

Teksten er etableret af Kim Steen Ravn

Punktkommentarer og tekstredigering er skrevet af Kim Steen Ravn, redigeret af Jon Tafdrup og Kirsten Vad

Indledning er skrevet af Kim Steen Ravn, redigeret af Klaus Nielsen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:168 |PS:194

Gaade-Kampen.

Medens jeg, som man af de tre foregaaende Digte (der blive nedlagte hos Skilderiets Udgiver) har seet, indtil videre besvarede den mig aldeles ugiættelige Fortsætter af Strøetankerne, indløb en Dag til mig, iblandt andre Skrivelser i Anledning af min Gaade, det evige Sindbillede, følgende mystisk truende, poetiske Brev – uden Navn – i en mig aldeles fremmet Haandskrift:

|PS:195 “Gaade-Giætningen.

Du est dig selv en Gaade,
Det har jeg længe vidst,
Og til den ret at raade,
Du har kun stakket Frist!

Ifald du kiender Noget
Til Ragnarokur-Sproget,
Da see hvem Gaaden giætted,
Og hvad dens Sphinx forjætted!

|A:169“Let er din Gaade,
Gestur blinde!
Nemt er, at raade
Runen derinde.
Salen du fandt,
Hvor Traadene fine
Edderkop spandt
Af Tarmene sine.”

Gudspeki Heidreks.

Kiender du Bogen
Bedre end Nogen,
See, at *den* Gaaden har giættet!
Husk, hvad dens Sphinx har forjættet!
Hvi vil dit Hierte du dele?
Giv den det Hele!”

Det faldt mig ikke ind, at drømme om, at Forfatteren af dette Varselbrev kunde være den samme, som Strøetankernes, uagtet jeg snart fik næsten Vished om, at ovenstaaende var fra Grundtvig. Men hvad er næsten Vished? For det raa Menneske meer end Nok, for det |A:170modne mindre end Intet. Mig foresvævede imidlertid bestandig i alt dette en i Mørket optrædende besløret Genius – god? eller ond? Ven? eller Fiende? var mig aldeles skiult under den doppelte Maske. Kun enkelte Toner syntes at forraade min Muses Bagtaler og mit Hiertes Fordømmer i Litteraturtidenden og i Verdenskrøniken. Jeg havde nemlig didindtil ikke læst Grundtvigs egentlige Nordiske Digte, og kiendte ham blot af nogle mindre bety|PS:196delige Sange, som af samtlige hans prosaiske Skrifter, hvis naturlige eller kunstige Virvar lod mig i en bestandig Tvivl om alt andet end hans, selv i Platheder, umiskiendelige Genie. I denne trefold tykke Taage om Strøetænkere, Gaadegiættende, og Grundtvig – forunderlig tiltrakt af dem alle tre, trods alle Maskernes Frastøden, nedskrev jeg, Natten efter Modtagelsen af ovenanførte Trudselsbrev, d. 24 November 1815, følgende Svar, som jeg forseglede lod ligge paa mit Bord til Afhentning, efterat have givet min ubekjendte Tilskriver et Vink derom i Aviserne.

